

ἜΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 193

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1882.

Δὲν εἶνε θαυμαστὸν ἕαν τὸ πλῆθος τῶν φορολογουμένων, τῶν μὴ ἀνηκόντων μῆτε εἰς τὴν μίαν μῆτε εἰς τὴν ἄλλην τῶν πολιτικῶν μερίδων, δὲν ἀποδίδουσι μηδεμίαν σπουδαιότητα εἰς τὰ περὶ ἰσοζυγίου χρυσᾶ λόγια τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Τὰ λόγια ταῦτα θὰ εἶχον ἀξίαν ἕαν ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀπετέλει μέρος ὑπουργείου, ἀπαρνηθέντος τὴν ἀγυρτίαν, προτιθεμένου δὲ νὰ σώσῃ διὰ τῆς οἰκονομίας καὶ διὰ τῆς σωφροσύνης τὴν πανταχόθεν καταρρέουσαν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἄλλ' ὑπουργεῖον μελετήσαν, ὡς ἐδημοσιεύθη καὶ δὲν διεψεύσθη, νὰ συντηρήσῃ 12 ἢ καὶ ἐπέκεινα χιλιάδας στρατὸν εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρακῶ ἐν τῇ πατρίδι τῶν Πυραμίδων, προκαλέσαν δωρεὰν περὶ τὰ Καραλῆ Δερβὲν-Ταμπὸρ σύγκρουσιν, στοιχίσασαν ἰσως 2 ἑκατομμύρια εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀπειλήσασαν αὐτὸν διὰ πολέμου καταστρεπτικοῦ ὑπουργεῖον σπαταλῶν 40 ἑκατομμύρια φράγκα εἰς κατασκευὴν στόλου προωρισμένου νὰ σκωριάσῃ ἑλλείψει πληρωμάτων οὐχὶ ὅπως ἐπιβαίνωσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅπως κἂν συντηρῶσιν αὐτόν· ὑπουργεῖον ἑτοιμον νὰ θυσιάσῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον εἰς πᾶν μέσον δημοκοπίας· τοιοῦτον, λέγομεν, ὑπουργεῖον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁμολῇ περὶ ἰσοζυγίου. Καὶ ταῦτα ἀνεξαρτήτως τῶν λεπτομερειῶν, ἐφ' ὧν ἐλπίζομεν ἐπιστημονικῶς νὰ καταδειχθῇ εἰς τὸν κ. Καλλιγᾶν, ὅτι εἶνε τόσοσ οἰκονομολόγος ὅσον ὁ ἡγούμενός του εἶνε διπλωμάτης καὶ στρατηλάτης.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἀμερολήπτως κρίνων δὲν ἐννοεῖ νὰ καταστήσῃ μόνον τὸ παρὸν ὑπουργεῖον ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν. Εἴκοσιν ἐτῶν ἀδιάλειπτος πολιτικὴ κραιπάλη ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ, ἔφερε τὸν τόπον εἰς τὰ πρόθυρα τῆς τελείας χρεωκοπίας. Οὐδὲν δὲ σύμπτωμα προῖωνίζεται, ὅτι ὁ τόπος ἐσωφρόνησε καὶ ὅτι ἐννοεῖ νὰ διορθώσῃ τὴν θέσιν του. Σήμερον οἱ πολῖται χάνουσιν ὑπὲρ τὰ 20 0/0, ἤτοι πράγματι ἐν πέμπτοντῆς περιουσίας των. Ἄς μὴ παραπονῶνται ὅμως, διότι αὐτοὶ ἔδωσαν ἀείποτε εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις τὴν συναίνεσιν των εἰς τὰς ἀγυρτικὰς ἐπιχειρήσεις. Καὶ ἂν κρίνωμεν ἐκ τοῦ παρελθόντος ἢ αὐτῆ ἀκρισία θὰ βασιλεύσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀμηχανίας τοῦ μικροῦ βυζαντινοῦ Δεσποτάτου.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τί θὰ κάμῃ ἀράγε ὁ φίλος Ἀνκαστάσιος τὸ σπαθί, ὅπερ ἐδώρησεν αὐτῷ ὁ Κεδίβης;

Θὰ τῷ δωρήσῃ εἰς τὸν μονάρχην του, τὸν μέγχν Ἀλέξανδρον τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας, ὅστις, ὅμοιος μὲ τὸν ἀρχαῖον ἥρωα, κόπτει μὲ τὸ σπαθί του ὅλα τὰ δύσκολα ζητήματα ὅπως ἐκεῖνος τὸν Γόρδιον δεσμόν, ἀμεριμνῶν ἂν τὰ ζητήματα ταῦτα εἶνε τόσοσ στενὰ προσδεδεμένα ἐπὶ τῆς ῥάχews τῶν ὑπηκόων του, ὥστε διὰ νὰ τὰ κόψῃ θὰ

χρειασθῆ νὰ πετοκόψῃ καὶ αὐτούς· μάρτυς τὸ αἷμα, ὅπερ ἔρρευσε προχθὲς εἰς τὰ Χαφτεῖα.

* *

Καὶ τὸ ἄλογον;

Αὐτὸ θὰ τὸ φυλάξῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του, νὰ ἔλθῃ καθ-
βαλάρης ὡς ἄλλος ἅγιος Γεώργιος τοῦ κόμματος νὰ σκο-
τώσῃ μὲ ἓν ἄρθρον εἰς τὴν "Ωραν τὸν δράκοντα τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως, ὅταν ἐπιστῆ ἡ ἀνάγκη.

* *

Τόση ἐγένετο ἀναστάσις εἰς τὸν κόσμον ἕνεκα τῆς
σοφῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος καὶ
τόσος καυγᾶς περὶ τὴν δεκάραν, ὥστε εἰς τὴν ἱστορίαν
πρέπει ν' ἀπομείνῃ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἐπωνυμίαν:
τὸ ὑπουργεῖον τῆς δεκάρας.

* *

Καὶ à propos . . . Τώρα ὅτε ἡ δεκάρα ἠῤῥησε καὶ τὸ
δέκα ἔγεινεν ἔνδεκα, πρέπει ἐξ ἄπαντος καὶ ὁ Δεκάστρος
νὰ γείνῃ "Ενδεκάστρος.

* *

Καὶ θὰ μνημονεύσῃ ἀκόμη ἡ ἱστορία ὅτι τὴν 1 Νοεμ-
βρίου 1882 πάντες οἱ "Ἕλληνες ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου εὐ-
ρέθησαν ἀνάργυροι· οὐχὶ διότι ἐπανηγύριζον τὴν ἡμέραν
οἱ ἅγιοι "Ανάργυροι, ἀλλὰ διότι ἐλήστευσεν αὐτούς λίαν
χαριτωμένα ἡ κυβέρνησις μὲ τὸν νόμον τῆς.

* *

"Ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ τὰ παρθένα
ὄπλα Γκρά. Ἐδόθησαν εἰς τοὺς κλητῆρας διὰ νὰ φυλάξωσιν
ἐν ἀνάγκῃ τὸν Μίχον, ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ λαοῦ, ἣτις ἐ-
στράφη κατὰ τῶν ὑπηρετῶν τῶν ὑπουργῶν. Τί τύχη ποῦ
τὴν εἶχαν καὶ τὰ ὄπλα Γκρά!

* *

"Ἐλεγέ τις ἀκούων τὸν δαρμὸν τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ κ.
Καλλιγᾶ.

— Οἱ ὑπηρετῆται εἶνε τὰ πόδια τῶν ὑπουργῶν· τὸ ξύλον
ἤρχισεν ἀπ' αὐτούς, θὰ τελειώσῃ ἄρα γε εἰς τὸ κεφάλι;
Καὶ ἀπήντησεν ἄλλος·

— "Ὅχι, διότι τὸ κεφάλει εἶνε ξύλινον.

* *

Βουλευταὶ τινες τῆς συμπολιτεύσεως μαθόντες ὅτι ὁ
λαὸς ἤρχισε νὰ δέρνῃ τοὺς ὑπηρετῆτας τῶν ὑπουργῶν, ὠπλι-
σθησαν, διὰ νὰ υπερασπισθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ ἀπὸ πάσης ἐπι-
θέσεως.

* *

Τὸ πολύκροτον φορολογικὸν σύστημα τοῦ ὑπουργείου
στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. "Ὡστε δύναται τις ἀσφα-
λῶς νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλα τὰ σχέδιά του εἶνε καπνός.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

"Ἐφημερὶς μεγαλόσχημος τῆς παρελθούσης δευτεράδος,
γνωματεύουσα περὶ τινῶν ἑκατοντάδων στρατιωτικῶν προ-
βιβασμῶν, γενομένων τὴν παραμονὴν τῆς ἐπιβολῆς φόρων,
ἰσῶν τῇ προσόδῳ διακοσίων τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων
ιδιωτικῶν κεφαλαίων, ἀποφαίνεται μετὰ παρρησίας ἀλη-
θῶς δημοκρατικῆς, ὅτι οἱ προβιβασμοὶ εἶνε καλοὶ καὶ κα-
κοί, ἀναγκαῖοι καὶ ἐπιζήμιοι· οἱ προβιβασμοὶ τῶν μὲν κα-
τωτέρων βαθμῶν εἶνε εὐλογοί, τῶν δὲ ἀνωτέρων, ἥτοι τῶν
μᾶλλον εὐπαιδευτῶν καὶ τῶν ἐπὶ μακρότερον χρόνον ὑπε-
ρησαντῶν ἀνδρῶν ἄστοχοι.

"Ἄλλ' ἐν μέσῳ τῶν ἐπιτηδείων τούτων καὶ γριφωδῶν
ἀντιθέσεων ποῦ τίθεται τὸ ἐθνικὸν συμφέρον; ποῦ κεῖται
ἡ ἀλήθεια; οὐδαμοῦ. Τί δὲ μέλει ἡμῖν; "Καλὸν γὰρ καὶ
τὸ ψεῦδος ὅταν ὠφελοῦν τοὺς λέγοντας, μηδὲν βλάπτει
τοὺς ἀκούοντας."

* *

"Ἀνέγνωμεν ἀγγελίαν τινὰ ὑδροκεφάλου ἐπιδεικνύοντος
ἐπὶ πληρωμῇ τὴν τερατώδη δυσμορφίαν του. "Ἡ ἀλληλου-
χία τῶν ἰδεῶν ἔφερεν εἰς τὸν νοῦν μας ἰδιότροπὸν τινα τοῦ
Γεωργαντᾶρα παρομοίωσιν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν πρωτεύου-
σάν τῆς πρὸς Ὑδροκέφαλον. "Ὁμολογοῦμεν, ὅτι εὐρίσκομεν
πολλὴν τὴν ἀλήθειαν ἐν τῇ παρομοίῳσει ταύτῃ. "Ἄλλ' ἡ
σύγκρισις αὕτη δὲν εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικὴ, ὅταν ἀναλογι-
σθῶμεν ὅτι ὁ ὑδροκέφαλος ἀνήκει ὀπωσδήποτε εἰς τὴν τε-
ρατολογίαν. "Ὁ Ἄσμοδαῖος, ὅστις βλέπει πολλάκις τὰ
πράγματα διὰ τῶν διαβολικῶν διόπτρων του, ἐξηγεῖ πολλὰ
παρατράγωδα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ τῆς πόλεως μας
φαινόμενα ἐκ τῆς τερατολογικῆς τῆς καταστάσεως.

* *

"Ὅτε διερχόμεθα τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας τῶν ἡμερῶν
τούτων, ἀναγνωρίζομεν, ὅτι ἐφθάσαμεν ἀληθῶς εἰς τὸν
προωρισμόν μας, εἰς τὸν περὶ δεκάρας καὶ μονολέπτου ἀγῶ-
να. "Ἐὰν εἰς ταῦτα προστεθῶσι καὶ μερικαὶ ἀναλύσεις
γραμματικῶν καὶ ἄλλων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διδα-
κτικῶν βιβλίων συμπληροῦται ὅλος ὁ τύπος τοῦ συγχρό-
νου "Ἕλληνος, ὡς ἤδη ἐμορφώθη ὁ τοῦ ἐμποροδιδασκάλου.
Τὸ καθ' ἡμᾶς καίτοι φύσει ῥέποντες πρὸς τὸ πολυτάραχον
τῆς Μεφιστοφελικῆς φύσεως, δὲν ἀποκρούτομεν, ὅτι προ-
τιμῶμεν τὸν ἐμποροδιδασκαλικὸν μας τούτον τύπον ὅστις
τοῦλάχιστον εἶνε εἰλικρινής, ἀπὸ τοῦ προσωπεῖου τοῦ τε-
λείου πολίτου καὶ τοῦ ἐνθουσιώδους στρατιώτου. "Ἄλλως
τε ὡς βαδίζομεν ταχέως ἡ θεατρικὴ μας αὕτη παράστασις
θὰ λάβῃ τέλος, νέα δὲ τάξις πραγμάτων θὰ χρονολογηθῇ
ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγῶνος τῆς δεκάρας, εἰς ἣν κατέλη-
ξεν ἐπὶ τέλους ὁ ἀγὼν τῆς ἐλευθερίας.

Ξυδεῖτος